KURAN-I KERİM'DEN FAYDALANMANIN ŞARTLARI

[Türkçe]

شروط الاستفادة من القرآن الكريم

[باللغة التركية]

Muhammed Şahin

محمد شاهين

Tetkik eden: Ümmü Nebil

مراجعة: أم نبيل

Rabva Semti İslâmî Dâvet Bürosu

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1428 – 2007

islamhouse.com

Hamd, yalnızca Allah'adır. Salât ve selâm da Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'edir.

Kur'an-ı Kerim'den faydalanmak istersen, onu okuyacağın ve dinleyeceğin zaman kalbini ona bağlamalı ve işitme organlarını ona yönlendirmelsin.

Allah Teâlâ'nın seninle konuştuğu ve muhatap olunduğun şuuruyla o atmosferde hazır bulunmalısın.

Çünkü Kur'an-ı Kerim, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dili üzere Allah Teâlâ'nın buyurduğu hitabıdır.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

Z > = < ; : 9 8 7 6 5 4 3 2 1 [

[سورة ق الآية: ٣٧]

"Muhakkak ki bunda kalbi olan veya hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt bulunmaktadır." [1]

İşte böyle...

Bunun tam tesir etmesi için, gerçekleşmesi gereken düsturların, konumlara olan bağlantısının, bu tesirin meydana gelme koşullarının, gerekli şartın meydana gelmesi ve bunlara engel olan etkenlerin kalkması gerekir.

Âyet-i Kerime bunların hepsini apaçık ve özlü bir anlatımla dile getirmekte, maksadı ortaya koymaktadır.

Âyet-i Kerime'de buyurulan:

"Muhakkak ki bunda bir öğüt bulunmaktadır" cümlesi, sûrenin başından bu âyete kadar olan konulara işâret etmektedir.İşte bu, tesir edendir. "Kalbi olan" ifâdesine gelirsek, bu da (tesiri) kabul eden yerdir. Bundan kasıt ise, Allah Teâlâ'yı akıl eden diri kalptir.

Allahu Teâlâ'nın buyurduğu gibi:

[وَمَا عَلَّمْنَٰهُ ٱلشِّعْرَ وَمَا يَنۢبَغِي لَهُۥٓۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِّيُنذِرَ مَن كَانَ
حَيًّا وَيَحِقَّ ٱلْقَوْلُ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧٠﴾ Z [سورة يس الآيتان: ٦٩ – ٧٠]

"Biz, ona (Muhammed'e) şiir öğretmedik, zaten bu ona yaraşmaz (şâir olması da gerekmez). O'nun söyledikleri, ancak Allah'tan gelmiş

---

[1] Kâf Sûresi: 37

bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır. Diri olanları (diri kalpleri) uyarsın ve kâfirler cezayı hak etsinler diye." [2]

Âyette geçen, "Kulak veren" ifâdesi ise; kendisine söylenenlere karşı hazır bulunup kulak vermek ve işitmeyi oraya yönlendirmek demektir.Nitekim bu da, söz ile tesir etmenin şartı anlamına gelir.

"Hazır bulunup" ifâdesine bakarsak; bundan kasıt ise, kalbin şâhit olması, hazır bulunup, kaybolmaması demektir.

İbn-i Kuteybe der ki:

"Allah'ın Kitabını dinlerken kalp ve idrak hazır ve şahit bulunmalı ve asla gafil olmamalıdır."

Şu var ki, kalbin başka yerde olması, tesir etmesi için engel teşkil etmektedir. Yani kendisine söylenenlere karşı kalp gaflette bulunmakta ve hazır olmamaktadır.Ona bakışlarını çevirmemekte, onu düşünmemektedir.

Öyleyse, tesir oluşmuşsa ki bu Kur'an-ı Kerim'in bizzat kendisidir-, kabul eden yerde oluşmuşsa ki bu da akıl eden kalptir-, şart da meydana gelmişse- ki bu da kulak vermektir-, engeller de ortadan kalkmışsa -bunlarda kalbin gâfil olması, âyetin hitabından çıkıp başka şeylere yönelmesidir- o takdirde istenilen tesir meydana gelmiş demektir.

Bu da, faydalanmak ve öğüt almaktır.

---

[2] Yasin Sûresi: 69-70